

[Pia Kjærsgaard]

Det er desuden helt upassende, at EF-Kommissionens formand udtrykker sine personlige ønsker, herunder også om Danmarks og Englands ratifikation eller ikke-ratifikation af Maastricht-traktaten. Delors er embedsmand, og han er efter EF-retten forpligtet til at afholde sig fra enhver handling, der er uforenelig med karakteren af hans hverv. Det er fastlagt direkte i Romtraktatens afsnit om Kommissionens forpligtelser, og spørgeren beder udenrigsministeren om i sit svar udtrykkeligt at markere, at regeringen ikke accepterer, at EF-Kommissionens medlemmer blander deres private synspunkter ind i den politiske debat eller prøver at påvirke medlemslandenes befolkninger med deres personlige synspunkter.

Politisk samarbejde skal komme som et ønske fra befolkningerne – ikke som dirigeret styring. Europas historie indeholder rigeligt med advarsler om, at man ikke kan presse befolkningsgrupper ind under central styring. Der er al mulig grund til at advare om, at det vil føre til farlige interessekonflikter og kriser i Europa, hvis politikerne og embedsmændene i Bruxelles fremskynder unionssamarbejdet i et harsarderet tempo.

Svar (28/4 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Kommissionsformandens tale i Hannover den 20. april 1993 fik stor opmærksomhed i Danmark. Med rette. Talen er endnu et bevis på, at der er skabt et nyt grundlag for EF-samarbejdet efter den 2. juni 1992.

Jacques Delors anerkender, at EF-samarbejdet blev stillet over for store udfordringer i 1992. Han peger også på, hvordan udfordringerne skal mødes.

Samarbejdet skal bringes nærmere på borgerne. Der skal være mere åbenhed. Mere nærhed.

Der skal arbejdes aktivt for mere vækst og beskæftigelse. Hermed skabes økonomiske og sociale fremskridt for borgerne i EF.

Samtidig skal der fart på forhandlingerne om optagelse af EFTA-lande i EF.

Samarbejdet med de nye demokratier i Central- og Østeuropa skal styrkes. Det gælder både den politiske dialog og den gradvise skabelse af et frihandelsområde. Delors nævner associeringsaftalerne med en række af disse lande, der har medlemskab af EF som slutmål.

Regeringen er enig i alle disse mål.

Danmark har arbejdet meget aktivt for mere åbenhed og nærhed i EF-samarbejdet. Vækstinitiativet, udvidelsesforhandlingerne og øget samarbejde med Central- og Østeuropa står allerøverst på det danske formandskabs politiske dagsorden.

Regeringen har derfor intet grundlag for at følge spørgerens anvisning om at tilrettevise Kommissionens formand. Tværtimod. Regeringen og alle partierne bag Danmarks nye Europa-politik har støttet Kommissionsformandens udtalelser. De beviser, at det er lykkedes for Danmark at få de øvrige medlemslandes tilslutning til et nyt grundlag for EF-samarbejdet.

Spm. nr. S 760

Til kulturministeren (22/4 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Har Tøjhusmuseet svaret på ministerens brev af 10. februar 1993 og i bekræftende fald, finder ministeren da anledning til at foretage en undersøgelse af forholdene på Tøjhusmuseet?«

Begrundelse

I ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 686 er oplyst, at Tøjhusmuseets ledelse ved brev af 10. februar 1993 er blevet bedt om en række data vedrørende berørte medarbejdere i forbindelse med ukorrekt brug af regler ved aflønning af pensionerede tjenestemænd.

Svar (30/4 93):

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Tøjhusmuseet har ikke på nuværende tidspunkt indsendt de data vedrørende de pensionerede tjenestemænd, der er beskæftiget ved museet, som Kulturministeriet har bedt om i brev af 10. februar 1993.

Kulturministeriet har erindret museet om sagen, og museet har oplyst, at de ønskede data vil foreligge i Kulturministeriet mandag den 3. maj.

Kulturministeriet vil snarest derefter oversende sagen til Finansministeriet med henblik på, at Finansministeriet fastsætter regler for aflønning af pensionerede tjenestemænd, der er ansat ved museet som opsynsbetjente.